

מסורת הש"ס

א) נכרתה כח: כח: ט) א) נקמן
מנ: א) ויחל ט: מוטב
מח: ונתוספתה שס פ"ג, א)
ד) נכרתה ט: ט) ס"א
אינו: רש"ל ונע אפי"ג
השכ"ל מוחק זה מטעם
הנדפד מ"מ הרמב"ם בסוף
פ' שביעי לשמונה פקדים
כחג הנספח כדלפניו
לפניו וע"ש פירושו וכן
בילקוט פרשת בשלח רמז
רס"ג העמיק כמשה ועי'
קוה כח: ונב"ר קלה.
והמדושי אגדות הדכא וכן
נב"ר מפרש' מלחמ נטעמח
וגרסתה משה רבינו וע'
דגס נכחות דר' נתן ריש
פסק י"ד א"ח כמשה
רבינו: א) עמית פ"ו מ"ז
ע"ש: א) ונתוספתה פ"ב
ט) ונ"ל דעקין ט' מרגום
שק דק דעקין כפר' בשלח
ט"ז י"ד ויכ"א בתוספת'
דעקין: ט) ריה"ט: עקין
ט: ט: א) וכן י"ל הגרסות
ועי' רש"ל: א) לא ינישו
לגס כ"ל רש"ל.

תורה אור השלם

- 1. וינע שבגיה בן יחיאל
מבני עילם ויאמר לעזרא
אָנְחָנוּ מְעַלְנוּ בְּאֵלֵהינוּ
וְנִשְׁבַּח גִּישִׁים נְבָרִיחַ מַעֲמִי
וְהָרַץ וְהַעֲרָה שֵׁשׁ מִקְרָה
לְיִשְׂרָאֵל עַל זֹאת.
עורא יב
2. ויאמר י"ג אָל יְהוֹשֻׁעַ
קָם קָרָ לְמַה זֶה? אַתָּה
נָבַל עַל פְּקֻדֵי: הָקָא
יִשְׂרָאֵל וְגַם עֲבָדוּ אֵת
בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָם
וְגַם לְקַח מִן הַחַיִּים וְגַם
גָּבְדוּ וְגַם כָּחֲשׂוּ וְגַם שָׂמוּ
בְּבִלְיָהֶם: יְהוֹשֻׁעַ וְיֵא-
3. ויאמר י"ג אֵל מִשְׁחֵד עַד
אָנָּה מֵאֲנָתָם לְשֹׁמֵר
מִצְוֹתַי וְתוֹרָתִי:
שמות טז כח

גליון הש"ס

גמרא וכשמת אברהם
עליו: כעין זה נכרתה דף 1
ע"כ ונכרתה בית
שס: תוספות ד"ה בית
קול וכו' לבר קורין אותו
ב"ק. עין מו"ט פקד ט"ז
משנה 1 ופליג: עינימות:
ד"ה רשב"ג וכו' וי"ל
לדון תורה לחור. עין
תענית דף טז ע"א כנשי'
ומסופות שס:

מוסף רש"י

כמה עיבוד השנה. ימי
אזר הלאשון אשמוע עשין
עבור לשנה (ד"ה יט).

דיני ממונות בשלשה

במוזמנין לה. שהזמין הנשיא מצד עצמו: **השמינו** לי. מחזר ז' לעלייה
המיוחדת לישב בה בית דין: **ולא לעבר שנה עלייה**. להטקד עמס
עכשיו: **אלא לנמוד**. תורה מכס היאך תעשו: **מהמס ליסופא הוא**
דעצה. שלא יכירו מי היה העולה שלא ברשות וליצניו פניו: **שליערה**
לאצף. שאכלת השום ונדף הריח:
חס ושלוס. שאוכל השום בצואי לצית
מדרשו אלא כדי שלא להלצין פניו של
אוכל השום ילאחי כדי שילאו כולם ולא
יצניו מי הוא: **משמואל הקטן**.
כדלמנין: **אנחנו מעלנו**. והוא לא
נשא נכרית והכניס עצמו בכלל
שלא להלצין פניהם: **מיהושע**.
ממעשה דיהושע שלא רצה הקדוש
ברוך הוא לגלות לו מי הוא המוטע
והכניס את כולו בכלל שנאמר טעם
ישראל במעשה דעקין: **דילטור**.
רכיל: **מאנפס**. כולו בכלל והרי כולו
לא ילאו ללקוט אלא מקצת דכתיב
(שמות טז) ילאו מן העם ללקוט וגו':
משמוס נביאוס כו'. משום שמואל
הקטן נקט לה הכא: **אף הוא**. הוכיח
סופו ששרתה עליו שכונה שנתבצח
בשעת מיתמו: **שמעון וישמעאל**
לחרבא. רשב"ג הנשיא ורבי ישמעאל
בן אלישע כ"ג יהרגו כחרצ: **והצרינו**.
כגון ר"ע ורבי חנינא בן תרדיון:
לקטלא. לשאר מיתות ר"ע במסקרות
של ברזל בפרק הרואה (נכרית דף
סא: ר' חנינא צשריפה במסכת ע"ב
דף ית: י) **לומר** קן. אותו הספד:
אלא שתי מספידין על כרוגי מלכות.
מפני יראת המלך מיהרו לקוצבין:
ליטול רשות. לדבר על עסקי ליצור:
מפני הדרכים. שנתקלקלו דימות
החורף ומפני הגשמים: ועדיין לא
נתקנו ולא יוכלו עולי רגל לצא:
מטורי פסחים. שזולין בהם פסחיסה
וגמקוונ בגשמי החורף ואריקין חמה
להתייבש: **ומפני גילוס ישראל בני**
הגולה הרחוקים ושמעם לצית דין
שנעקרו ממקומן עלנות לרגל לעשות
פסחיסה ועדיין לא הגיעו ששם לא
יעצרו: **לא ירגילו לצא** בפסח:
לא מפני השגג. שלא יחדלו צדק
מלכות: **גדיים ועלונים**. יחד דקין
אין מעצבין עליהן כדי שיהלו ויעשו
מהם פסחיס שהרי יכול להקריב
קטנים: **גוולוס**. שזריכין לקני יולדות
שכלל א"י וכן זבין חצות שכולן משהין
קניניה עד עלותן לרגל אפי"כ אין
מעצבין על כך שיכולין להציא בני יונה
שכשרים כשהם קטנים: **אצל עושין**
אופן פעד. סייג ומקנ לביציהם לעבר
את השנה אם זריכה לעבר מפני א'
מן הדברים שמעצבין עליהן כגון על
האציב ועל פירות האילן ואמרי' לקמן
על שמים מהן מעצבין ועל א' מהן אין
מעצבין הללו גדיים וטלאים וגזולות
נעשו סעד ומנטרפין לאחד מהן
ומעצבין: **ווימנא דאציבא לא מעא**.
הוא אחד מן הסימנים שמעצבין
עליהם כדלקמן: **חדש**. כ"ט ימים:
תקפ"י

פרק ראשון סנהדרין יא.

בת קול. יש אומרים שלא היו שומעין קול היוצא מן השמים אלא
מתוך אותו קול יוצא קול אחר כמו פעמים שאדם מכה
צדק ושומע קול אחר היוצא ממנו למרחוק ואותו קול היו שומעין *לכך
קורין אותו צב קול: **מפני** הדרכים והגשרים. והאי ללא חשיב
ג' סימנין דלקמן משום דעל שנים
מהן מעצבין אצל בני אפילו אחד
מהני מעצבין וצדרייתא דבסמוך גבי
גדיים וטלאים וגזולות שלא פרחו נמי
לא חשיב להו משום דלאהך דבסמוך
אפי' אשנים מהם אין מעצבין עליו
אלא שפושין אותו סעד עם אחד מג'
סימנים: **ומפני** גליות ישראל
שנעקרו ממקומן. משום דאהך דימצי
צא"י אין לרצין לעבר לפי האחרון
יכול להגיע מר"ח ינסן עד פסח
כדתינא פ"ק דתענית דף י' גבי
שאלת גשמים ט"ו יום אחר החג כדי
שיגיע האחרון שזישראל לנהר פרס:
רשב"ג אומר חדש. הכל משמע
חדש סתם הוא חדש
חסר וכן בפרק המדיר (מכזות דף
עא.) גבי חדש מלא וחדש חסר
א"כא דנביא דקשה דבסוף החולץ
(יבמות דף מח: ומס) אומר ית
שלשים ימים שלשים וכן בפרק קמא
דנויר (ה. וסס) פריך ואימנ שלשים
כדכתיב עד חדש ימים וי"ל *לשון
תורה לחוד ולשון חכמים לחוד א"כ ככל
וצהמדיר דקאמר ת"ק שלשים מוכחא
מילתא דלדין תנא חדש חסר:
(וע"ש מוס' כתובות עמ. דף רב):
מוטעני

עין משפט
נר מצוה

פ א ב מיי פ"ד מהל
קידוש החדש הלכה י
והלכה יז:
פ א ג מיי שס הל' ה:
פ א ד מיי שס הלכה ו:
צ א ה מיי שס הלכה ו:
צ א ו מיי שס הל' ח:
צ א ז מיי שס הל' ז:

רבינו חננאל

במוזמנים לה מעשה ברבן
גמליאל שאמר השכימו
שבעה לעלייה עלה ומצא
שמונה. אמר מי שיעשה
שלא ברשות ירד אמר
שמואל הקטן אני עליתי
שלא ברשות ולא לעבר
עליתי אלא ללמד הלכה
הצרכית פי' כל
המסכימין המקדימין
ונכנסין בעלייה מן
המוזמנין והעולה אח"כ
הוא העולה שלא ברשות
כי רבן גמליאל לא הרשה
לעלות אלא ד והונכסו אחר
שכנסו הו' שמיני. ולא
שמואל הקטן היה אלא
אחר היום וידוע היה אלא
לא רצה לכוותו ופי'
בירושלמי שלא עיברוה
באותו היום אלא הפליגו
אחריו היום בדברי תורה
ועיברוה ביום אחר.
ושמואל הקטן עשה כך
שלא להחביש העולה
שלא ברשות. שלמד
שמואל הקטן שכשניה
יחיאל והשכניה למדה
מיהושע. וכן מציינו בר'
חייא שמדר וצא ממושרו
של ר' באשר שמע לו
שאמר מי שאל שום יצא
ולאו כי ר' חייא הוא
שאל שום אלא שלא
להחביש מי שאלו. ור'
חייא למד מר' מאיר ור'
מאיר למד מזה המעשה
של שמואל הקטן ושמואל
למד משכניה ושכניה
מיהושע. כלומר לא ביקש
הקבי"ה לפרסם החוטא
אלא ע"י גזירות: פי'
דילטור ורכיל: ת"ר
משמחו נביאים האחרונים
חגי זכריה ומלאכי
נסתלקה רוח' מ' ישראל.
היו משתמשים
ב"כ ניתנה עליהן ב"ק מן
השמים יש בן אדם אחד
שראו שתשרה שכניה
עליו אלא שאין דורו ראוי
לכך נתנו חכמים עיניהם
עוד ניתנה עליהן בת קול
בענין הזה ונתנו חכמים
עיניהם בשמואל הקטן.
וכשמת אמרו עליו הי עניו
הי חסיד המלמדו של הלל
ואף על רבי יהודה בן בבא
ביקשו לומר בן אלא
שטרפה שעה כו'. אף
הוא שמואל הקטן אמר
בשעת מיתו בענין
נבואות. שמקונו וישמעאל
לחרבא וחברוהו לקטלא
כו': ת"ר אין מעצבין את
השנה אלא אם ירצה
נשיא. ומעשה ברבן
גמליאל שהלך אצל הגמון
כו'. ת"ר אין מעצבין את
השנה אלא אם כן היתה
צריכה לכך ומפני הדרכין
ומפני הגשרין ומפני תגורי
פסחין ומפני גליות
שנעקרו ממקומן ועדיין
לא הגיעו אבל לא מפני הצניח ולא מפני גליות שלא נעקרו ממקומן. וטוביא כי הא דת"ר משום רשב"ג מהודיע אנחנא לכן דגוליא רכיבין ואמריא דעדיין ווימנא דאביכא לא מטא שפרת מלתא